

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI			
Neděle:	8:00	9:30	18:00
Po-Pá:	6:30	17:30	pátek 11:15 sv. Gabriel
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní) 15:00 Palata
KONTAKT S KNĚZEM		ÚŘEDNÍ HODINY	
úterý: 7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)		(farní kancelář nebo v sakristii kostela)	
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.		pondělí - pátek: 7:00 - 11:00	
PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA			
Neděle:	- ráno 7:30 - 7:55	9:00 - 9:25	
	- večer 17:00 - 17:55		
Všední dny:	- večer 17:00 - 17:25		
Jindy:	- po individuální dohodě.		
VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM			
3.9. středa	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve		
5.9. pátek	1. v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin		
7.9. neděle	23. neděle vmezidobí		
8.9. pondělí	Svátek Narození Panny Marie		
13.9. sobota	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve		
14.9. neděle	Svátek Povýšení svatého kříže; v 19:15 setkání pastorační rady farnosti		
15.9. pondělí	Památka Panny Marie Bolestné		
16.9. úterý	Památka sv. Ludmily, mučednice		
20.9. sobota	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků Dny evropského dědictví: v 19 hod. varhanní koncert v kostele		
21.9. neděle	25. neděle vmezidobí		
27.9. sobota	Památka sv. Vincence z Paula, kněze - Slavnost výročí posvěcení našeho farního kostela - Farní výlet do Lysé n. L. (sraz v 8.30 hod. na Masarykově nádraží) - Národní svatováclavská pout' ve Staré Boleslavi (mše sv. v 10.00)		
28.9. neděle	Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa; - v 11.15 staroslověnská mše sv. u sv. Gabriela - mši sv. v 18 hod. doprovodí sbor Cantus Amici - koná se sbírka na církevní školství		
29.9. pondělí	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů v tomto týdnu začíná v naší farnosti výuka náboženství (kromě 5. skupiny)		
30.9. úterý	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve		
1.10. středa	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve		
2.10. čtvrtek	Památka svatých andělů strážných		
3.10. pátek	1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin		
4.10. sobota	Památka sv. Františka z Assisi		
5.10. neděle	27. neděle v mezidobí		
vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652		
redakční rada:	P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal		
uzávěrka:	20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejně		

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

KJEDENÁCTISTÉMU VÝROČÍ NAROZENÍ KNÍŽETE VÁCLAVA

Kníže Václav má vjistém smyslu „dva životy“. Jeden pozemský, který započal právě před 1100 lety a skončil, spíše než tradičního roku 929, pravděpodobně v roce 935. Zprávy, které o tomto jeho krátkém životě máme, pocházejí především z legend. Ve Václavově době slovo „legenda“ ještě nemělo význam mýty opředeného fantastického příběhu. Šlo prostě o to co je ad legendum, to co se čte. Ostatně sám Václav měl být vyučován na popud jeho babičky Ludmily v písmu latinském, řeckém i slovanském, a to přibližně v dobách, kdy Karel Veliký, bezesporu nejvýznamnější panovník raného středověku, neuměl číst ani psát.

Legendy o Václavovi se nám zachovaly jednak latinské, které líčí Václava spíše jako mnicha převlečeného za knížete, ale také dvě staroslověnské. Ty nejen svědčí o vysoké kultuře již tehdy rozvinutého slovanského písemnictví, nýbrž také o Václavovi jako člověku z masa a kostí. Údajně měl mít syna Zbraslava, a když se se svými družiníky večer přiočil medovinou, šel se hned ráno vyzpovídat. I legendární osobnosti lze zlidštit, aniž je připravíme o svatozář, a ve Václavově případě i o jeho „druhý život“, totiž jako garanta české státnosti, „vévodu české země“.

České koruně dodávala jeho stále znovu zpřítomňovaná památka lesk i duchovní garanci samotné její existence. Nedávno vystavované královské insignie jsou toho více než výmluvným dokladem. Kromě této spíše reprezentativní stránky Václavova „druhého života“ je zde ještě jeho druhý aspekt, totiž úloha zastánce českého národa v dobách tísně a úzkosti: „... nedej zahynouti nám ni budoucím“. Z dějin poměrně nedávných víme, kdy se celý národ naposledy masivně semkl v připomínce jeho památky, totiž v době ohrožení našeho státu nacistickou okupací. Návrat ke svobodě v roce 1989 byl pak spíše než s Václavem spojen spoustavou Anežky Přemyslovny.

Václavův „druhý život“ má však ještě méně zdůrazňované aspekty. Tributem volků a prutů stříbra saskému králi Jindřichovi dokázal Václav již za svého pozemského života diplomatickou smířlivost a smysl pro realitu. Takovým harmonizujícím smiřovatelem zdánlivých protikladů se stal i ve svém „druhém životě“. Václav žil například v době, kdy byla ještě jediná nerozdělená a nerozhádaná církev. I po bolestivých rozkolech v 11. století zůstal osobou váženou a ctěnou nejen na křesťanském Západě, nýbrž také na Východě. Pravoslavní neznázorňují Václava jako nějakého mladíčka, nýbrž jako bělovlasého vousatého starce. Tím totiž typizují jeho moudrost, která pro ně znamená více než reálný fyzický vzhled. Zároveň také titulem Václav „český“ zdůrazňují i jeho národní původ.

Avšak i uvnitř české kotliny se setkáváme obdobným jevem. Na našem dnešním území bývaly již od středověku rozsáhlé enklávy, v nichž žilo vdrtivé většině německy mluvící obyvatelstvo. Čekali bychom vdychu dnešního nazírání národní identity, že vtěchto oblastech by byl kníže Václav přinejmenším přehlížený. Opak je pravdou. Stačí se podívat zejména do barokních kostelů na těchto územích a vidíme tam zhusta sochu nebo obraz „vévody české země“. Také jméno Wenzel dávali německy mluvící rodiče svým synům velice rádi. Jestliže přijímáme tezi, že smíření mezi národy je především smířením vlastního minulosti, která byla a nedá se odestát, pak se nám ukazuje, že v ní nebyly jenom temné skvrny, ale také velmi světlé momenty vzájemně a přirozeně se prolínajícího soužití. Sám kníže Václav by se asi divil, že se právě této cenné devize věnuje tak málo pozornosti na úkor zbytečného rozdmýchávání negativních vášní. Právě proto, že byl panovníkem pevným ve své identitě, neměl zapotřebí vytvářet a uměle žít zbytečné spory a nepřátelství. Tento moudrý postoj jsme mu i dnes všichni dlužni.

P. Stanislav

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30 - velký sál na faře od 5.10.

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře, od 1.9.

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centr. fara od 2.9.

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 18:30 - 19:30 hod. - velký sál od 9.9.

Program pro mládež (od 14 let)

bude oznámeno ve vývěsce.

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na spolcovni.usmev.cz od 1.10.

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centr. fara od 11.9.

Biblická hodina

pod vedením P. Stanislava

čtvrtek 19:00 - 20:00 - velký sál na faře od 9.10.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.

Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 14.9. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 30.9. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od 29.9., 5.skup. od 9.10.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Petra a P. Mariusze

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a vypůjčit u Jany Durdisové (721148091 nebo telefon do kostela 257317652)

V neděli 25. května 2008 odstartovala celoroční Modlitební štafeta za kněze. V sakristii jsou archy, kde se zájemci přihlásí k týdenní štafeti modliteb. Texty modliteb jsou také na farních stránkách. Ať naše společné modlitby přinesou mnoho požehnání jim i nám.

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

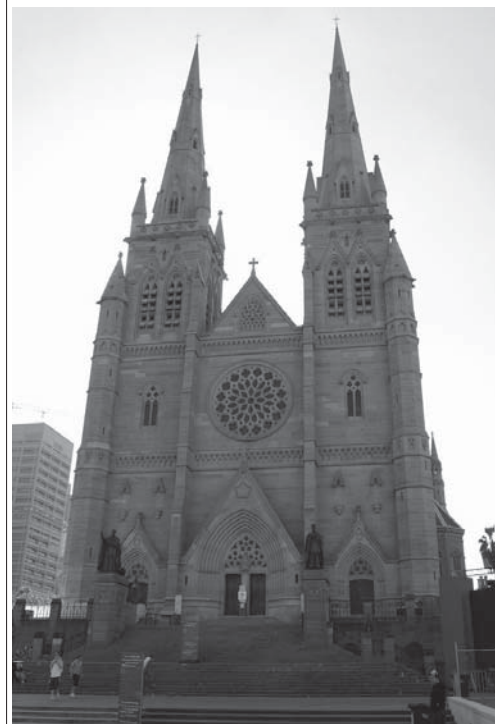

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

přecpaného Barangaroo a prý z něho moc vidět nebylo. My jsme si o něm nechali jenom zdát.:o) Stejná situace se opakovala na úžasné ztvárněné křížové cestě. Opět měli pro množství lidí zhlavního programu více diváci u televizních obrazovek a možná i posluchači rádia.:o) Musí se ale nechat, že křížová cesta byla „jak vystřížená“ zGibsonova Umučení Krista. No, a my ji zase prospali. Vždy jsme ale kolem páté vyrazili do města na večeri do Hyde Parku a najedli se vtrávě vždy při poslechu nějakého zajímavého koncertu. Je ale fakt, že jsme tam šli spíše za jídlem než za muzikou.

V sobotu po poledni jsme se přesunuli na největší otevřenou plochu v celém Sydney – na dostihové závodiště Randwick. Dostali jsme od pořadatelů poměrně dobrý sektor a tak jsme viděli i přímo na podium. I když bez dalekohledu bylo sotva vidět to podium jako takové, obří obrazovka to jistila. U vchodu jsme vyfasovali jídlo na celý den, takže nám celkem nic nescházelo. Bavili jsme se různě. Třeba poléváním děvčat vodou, jídlem či čekáním u některé z několika set toalet. Pravda, fronty se rozvinuly až večer, kdy byla plocha zaplněna několika stovkami tisíc poutníků a kabinky byly postupně z technických důvodů uzavírány.

Večerní vigilie byla pojata opravdu velkolepě a nechala ve mně silný dojem. Ačkoli bych toho v televizi viděl asi více, rozhodně bych si nemohl odvézt tak silný a různorodý zážitek. Stejně tak ranní mše svatá. Noc strávená na závodišti byla paradoxně nejkomfortnější, jakou jsem do té doby v Sydney zažil. Bylo příjemné, probudit se a mít kamarády, snídání a mši na tom samém místě bez nutnosti se pohnout (ono to ani moc nešlo). Vlastní mše slavená spolu spůlmilionem mladých lidí byla zážitkem nade vše silným. Ani ne proto, že by ji mohl člověk vtak hojném počtu nějak duchovněji prožít, ale pro pocit, že je vás tam přece půl milionu najednou a všichni se shromáždili se stejným cílem. Všichni přišli oslavovat Krista.

Pohodovému prožití akce takových rozměrů napomohla i z Australské strany brilantně zvládnutá organizace podpořená osmi tisíci místních dobrovolníků. Mnoho lidí si bralo dovolenou, aby mohli pomoci při organizaci. Dobrovolníci a policie byli opravdu všude: na zastávkách a nádražích, na ulicích, u výdeje jídla, vparcích ... a vždy ochotni pomoci nebo poradit. Australané nic neponechali náhodě a tak měl celý týden velmi hladký průběh.

Během týdne programu i po něm jsme samozřejmě „courali“ po městě a také navštívili největší místní atrakce a zajímavá místa. Byli jsme na 305 metrů vysoké AMP Tower snádherným výhledem na město, v katedrále, na Harbour Bridge jsme vylezli na mostní pylon, v Opera House, projeli se trajektem, nakoupili včínské tržnici, zašli do úžasného sydneyského Akvária a také do zoo obývané výhradně australskými zvířaty. Podnikli jsme také četné výlety: do národního parku Blue Mountains (Modré hory) a do nádherné pobřežní oblasti Royal National Park (Královský národní park) s vysokými útesy a nezaměnitelným oranžovočerveným podložím. Zkrátka o našem pobytu by se dala napsat kniha.

Ktomu však nedojde. Na co však dojde, bude návštěva mě a Aničky na říjnovém „Hostu (z) měsíce“. Chcete-li se dozvědět více, rádi vás uvidíme.

napsal mirdata a komentovala anička

NEDĚLE 8:30

Rád bych vyjádřil své poděkování a vděčnost za letošní experiment se sjednocením mše sv. v neděli dopoledne na 8.30. Myslím, že nemluví jen za sebe, když podotknu, že zejména všem účastníkům "osmé" během roku přišla tato inovace velmi vhod. Jsem rád, že toto kompromisní řešení vyšlo vstříc opravdu všem návštěvníkům dopoledních nedělních bohoslužeb. Doufám, že se tato praxe osvědčí a bude možné s tímto postupem počítat i v dalších letech.

Jakub Holeček

OZNÁMENÍ

Možná si někteří z vás vzpomínají na našeho bývalého farníka Honzu Krbce. Tímto bych vám ráda oznámila radostnou událost v jeho životě. Honza Krbec letos v červenci přijal jáhenské svěcení v katedrále v Brně. Jako jáhen bude působit ve farnosti ve Znojmě. Kněžské svěcení by měl přijmout příští rok na konci června v Brně. Doufám, že můžu říct, že mu za nás za všechny, přeji vše nejlepší a hodně Božích milostí v jeho kněžském životě.

Magda Vlčková

INZERCE

Rodina z farnosti hledá naléhavě dlouhodobý pronájem bytu 3+1. Smíchov není podmínkou. Děkujeme. 777 601 905, 776 043 364.

PAMĚŤ FARNOSTI

Hledáme pamětníky, resp. dobové dokumenty, fotografie, osobní vzpomínky na život farnosti a na kněze, v posledních 60 letech, pro doplnění farní kroniky a zpestření obsahu Zpravodaje.

VÍTÁME!

V sobotu 30.8. jsme přivítali letošní "letní miminka". Svátost křtu přijali Tereška Černochová a František Cuhra.

Vítejte u sv. Václava!

POUŤ ZA PAPEŽEM A KLOKANY

Možná o tom víte a možná ne. Pravdou je, že jsem měl spolu s Aničkou Mackovou možnost podívat se za klokany do Austrálie. Samozřejmě ne jen tak. To bych sem o tom ani nepsal. Každý přece nepíše o svých prázdninách a dovolených do farního zpravodaje. Tři týdny prožité v zemi Austrálie měly hlavní cíl o kus vznešenější než „courání“ po památkách – chtěli jsme u protinožců oslavit společně se Svatým Otcem Světový den mládeže. Být to jen na nás dvou, asi bychom se do Austrálie nikdy nepodívali.

Velkou měrou přispělo

německé arcibiskupství a samozřejmě naše/vaše farnost. Znaší nominace za druhý pražský vikariát jsme byli nejprve trochu rozpačití. Rozpačitost byla ale hbitě vystřídána velkým několikaměsíčním těšením.

Nikoho asi nepřekvapí, že jsme ke klokanům letěli. Cesta trvala třicet hodin, z toho více než dvacet ve vzduchu a zbytek strávený na přestupu v jihokorejském Soulu. Nesmím ale zapomenout připočítat osmihodinový posun hodiněk dopředu. Druhá věc, na kterou jsme si museli zvykat v Melbourne, kde byla česká výprava čítající přes 220 členů hoštěna během předprogramu „Dne vdiecízích“, byla teplotní změna. Australské zimy ale nejsou znejchladnějších a tamních dvanáct stupňů jsem prožíval docela příjemně.

V Melbourne jsme bydleli v rodinách. Knaší rodince jsme byli přiděleni celkem čtyři a naši adoptivní rodiče se o nás starali přímo královsky. Nechali kvůli nám v noci otevřeno, stále jsme měli připraveno na stole něco dobrého a zakládali si na tom, aby nás seznámili s Austrálií opravdu důkladně, což se jim dařilo zejména skrze naše chuťové pohárky. Měli jsme možnost vyzkoušet klokaní maso, krevety a garnáty (po kterých se spolubydělci Marcel důkladně ospal), ústřice, pořádný

sandvičový chléb a samozřejmě Vegemite, záhadné australské „mazadlo“. Dalo se to jíst, ale stejně jsme se nemohli ubránit dojmu, že roztrít si hovězí bujón na chleba je přinejmenším podivné; ale když jim to tak chutná... Aniččina rodina zase jela na společný výlet do hor a k moři a poslední večer nechybělo ani tradiční barbecue. A tatínek díky probdělé noci před naším přiletem, kdy se prý učil nazpaměť všechno důležité o ČR, věděl, že jíme knedlíky a maso ksnidani, obědu i večeri a že jezdíme na špatné straně silnice, tedy napravo.

Neméně vřele nás přijala i celá farnost. Náš pětidenní pobyt ve farnosti Ringwood North vyvrcholil společnou mší svatou smítními farníky.

BYLI JSTE NĚKDY VBRNĚ NA VÝSTAVIŠTI?

Mnozí možná ano, vždyť se tam často vystavuje zdokonalená technika různých strojů, obvykle za velké peníze. Pár lidí znaší farnosti tam letos vléte také bylo, ne obdivovat zdokonalující se techniku, ale hledat cesty, jak zdokonalovat svou duši. Výstaviště ožilo asi 5000 lidmi z různých krajů naší vlasti, ale i přilehlých zemiček. A co se tam vlastně dělo? Konala se tam, ve dvou asi největších pavilonech, devatenáctá charismatická konference.

Je to především živé duchovní setkání všech křesťanů, kteří chtějí zažít Boží působení ve svých životech a jsou ochotni spolupracovat s Duchem svatým. Milé také je, že rodiče nemají problémy co sděti. Bylo jich tam asi 300. Ti úplně nejmenší mohou pobývat s rodiči ve svých kolových vozidlech, nebo zkoušet své pohybové schopnosti na koberci vzadní, jim vyhrazené, části sálu. Ti větší mají „svou konferenci“, kde, rozdělení podle věku, hrají hry, inspirované bibl. texty, vyrábějí různé výrobky, sportují. Setkání zahájil biskup Cikrle, shejtmanem kraje jihomoravského přáním, „aby setkání s Bohem i navzájem mezi sebou povzbudilo k objevení darů, kterými nás Duch sv. bohatě zahrnuje a k prohlubování víry všech.

Téma konference bylo z evangelia sv. Jana 4,10 - „Kdybys znala Boží dar“. Ježíš potkává samařskou ženu u studny a žádá jí: „Dej mi napít“. To samé vlastně říká každému znás, žízni po naší lásce, chce ji zakusit. Ale my to většinou nechápeme, odevzdáváme Bohu jen své hříchy, na svůj život si chceme stačit sami, uzavíráme se do sebe, přestože naše srdce jsou vyprahlá, žíznivá země. My potřebujeme přijít tam, kde je studna vody živé-Boží láska. My potřebujeme být živi Duchem svatým, my Ho máme přijmout a důvěřovat mu za všech okolností svého života. A přijmout znamená odevzdat se mu cele, spolupracovat s Ním na svém životě. Kdy už to konečně pochopíme? Když si člověk uvědomí, jak my lidé jsme citliví až nešťastní, když děti, či lidé kolem nás odmítají projevy naší lásky, či láskyplnou pomoc! A to jsme lidé hříšní, ne vždy to myslíme upřímně! To, co na samém konci vyslovil přednášející, se mě velice dotklo: „Ježíš je nejnešťastněji milující v celém kosmu!“.

Setkání, podpírané stálým výstavem Eucharistie, denní mší svatou, (koncelebrovanou až 50 kněžími) a neustálou službou svátostí smíření, bylo opravdu povzbuzením na naší klopytavé pouti životem a jistě změnilo pár zatvrdilých srdcí. Bylo i svědectvím pro svět kolem, např. pro personál výstaviště, který se nepřestával divit pokojnému průběhu v takovém množství lidí. **MM**

ROZLOUČENÍ

Ač to není zrovna běžné, snad to nebude působit exhibicionisticky, když se rozloučím takto veřejně. V průběhu prázdnin se celá naše rodina odstěhovala nastálo na chatu nedaleko Prahy. Protože jsme ve Smíchovské farnosti strávili neuvěřitelných 19 let, samozřejmě není jednoduché vyrvat kořeny ze země a vypařit se jako pára nad hrncem. Vždyť se nám zde narodilo pět dětí, slavili jsme tu křtiny, první svatě přijímání, biřmování a kluci se zde naučili ministrovat. Svou účastí na farních akcích jsme postupně získali mnoho přátel a známých, se kterými se neradi loučíme. Smnohými z vás jsme se již rozloučili osobně, s ostatními bychom se rádi rozloučili alespoň touto formou.

Neradujte se však předčasně, definitivně se nás nezbavíte, rádi budeme občas dojíždět a účastnit se i nadále některých farních akcí.

Legitimace do ZOO a botanické zahrady jsem předala paní kostelnici Janě Durdisové (mobil : 721148091 nebo telefon do kostela 257317652) a jsou tak, a i do budoucna budou, stále k dispozici – takže neváhejte a půjčte si je.

Na rekreační cvičení pro ženy se pokusím dojíždět, takže neleňte a přijďte si protáhnout tělo – cvičí se každé úterý 18,30 – 19,30 hodin vsále na faře a začínáme již 9.zářím.

Děkujeme vám všem, kteří jste nás měli rádi, děkujeme za vaše modlitby a podporu a těšíme se, že se občas setkáme.

Vaši Petra, Štěpán, Eliška, Vit, Václav, Vratislav, Vojtěch a Vavřinec Šustrovi

ZPRÁVA ZROZVOJOVÉ MISIJNÍ STANICE MBU ALLAMANO AGAPE KAMSAMBA – TANZÁNIE 2008 (KVĚTEN-ČERVEN)

Letošní rok naši společné misijní práce v Africe neprobíhá obvyklým způsobem. To atypické na něm je rozdělení aktivit práce na dva velké celky. Ač se to mnohým z vás tak jevit nebude, jeho první část, která trvala měsíc a půl a týkala se především našich sirotek – malých i velkých vyučení - je již „hotova“. Psáno vuvozovkách proto, že lze úkolově sice splnit různá předsevzetí jakým je kupř. každoroční nová fotka, koupě oblečení a potřebného školního vybavení nebo zaplacení školného, léků apod., ale vlastní „doprovázení“ žáčků, učňů a studentů po zbytek roku probíhá neustále. S tím je také spojena nutnost mobilní SMS komunikace snaším Izákem a několika stálými spolupracovníky AA misijní stanice. Izákův akční rádius mezi městem Mbeya

a vesnicemi ve Mbozi se měří na stovky kilometrů a nelze se mu vyhnout, nemá-li být MBU podpora vzdělání a tedy i pomoc budoucímu rozvoji osobnosti mladých domorodců pouze formálním plněním misijních předsevzetí. Chceme-li přiblížit psaným slovem práci pro opuštěné africké děti, obvykle nebývá dost prostoru na popisování větších detailů. Letošní „dělba práce“ tomu naopak trochu nahrává.

Děti v předškolní výchově

Jak už je z předchozích reportů notoricky známo, praktikujeme i letos předškolní přípravu malých dětí ve vlastní školce ve vesnici Kamsamba, kterou jsme postupně upravovali až do současné podoby. Kapacitně je sice dostatečně velká až pro dvojnásobek současného počtu dětí, ale stále jí chybí zázemí pro hry a sport. Snad se nám už letos podaří získat přílehlou část pozemku, kde bychom rádi postavili nějakou tu houpačku, kolotoč či prolézačku, kterou si chceme z trubek svařit. Ne, že bychom si místo potřebovali přímo kupovat, ale praxe vbuší je taková, že vlastní vesnice je postavena především mezi poli a lidé ke své obživě obdělávají každý volný plácek, aby dosáhli vyšší úrody. Proto se také neradi loučí skouskem půdy ve prospěch školky. Jídlo je pro ně důležitější než hraní dětí.

Jinak máme stále stejnou paní učitelku Juliánu, která je sama maminkou čtyř dospívajících dětí, a tak si snadno během dne udrží potřebnou autoritu. Počet dětí je proměnlivý asi mezi 30–40. Sohledem především na malé sirotky je dětem 1x denně vařena sladká kukuřičná kaše. Protože vše záleží na zásobování i dovozu potravin je pochopitelné, že se počet žáčků automaticky zvyšuje, když je jistota jídla. Takové vaření vbuší ve velkých hrncích a na otevřeném ohni není moc pohodlná práce, ale mama Juliána má životní praxi. Pokud je to možné, pomáhá jí i některá řádová sestra zmístního čtyřčlenného konventu. MBU se stále snaží, aby tato kaše tzv. ugalí byla pro děti bohatě slazená a nutričně obohacená pomocí kvalitního sušeného mléka. Protože se děti v afrických rodinách kjídlu neznou jako první, ale naopak většinou poslední, je jedno kvalitní jídlo denně, které ve školce dostanou, důležitou součástí jejich vývoje a růstu.

Pokud děti mají alespoň jednoho z rodičů, některého ze starších sourozenců nebo opatrovníka z řad příbuzných nebo známých, jsou všichni čas od času svoláváni ke společným poradám a předávání informací. Je to jakési africké SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy), jak je známe se z české školské praxe. Zde se přicházející také dozvědí, nejen jak pomáhat dětem v přípravě na základní školu, ale i jak dbát na jejich vhodné oblékání, či jak předcházet nemocem z vody, jídla, ovzduší i nečistých rukou. Jaké jsou následky, když se nepoužívají vnoci moskytiéry apod. Je dobré, když nejdříve oni znají rizika nachlazení ze spaní na holé zemi, stejně tak jako i infekce přenášené krysami,

malarickými komáry i dalším hmyzem obecně. Patří sem i znalosti jak upravovat okolí jejich chatrčí i jak se zbavovat odpadků, aby nelákal noční hady a hyeny. Tím, žedospěle vtáhneme do diskuze na základní témata, pomáháme i vlastnímu rozvoji dětí. Tato setkání jsou vlastně příležitostí k prevenci nemocí, osobní hygieně a ochraně zdraví. Vafriické komunitě tedy témata navýsost důležitá.

Děti vzákladní škole

tvorí páteř našeho projektu adopcí na dálku a pocházejí zatím ze čtyř vesnic až 40 km od sebe vzdálených. Celkem je jich stále kolem 140 a jsou průběžně doplňovány, aby se dala příležitost kpravidelnému studiu pokud možno, co nejvyššímu administrativně zvládnutelnému počtu, především těch nejvíce opuštěných, až po ty sjedním rodičem nebo starším dospělým sourozencem, který je schopen a také ochoten se o své mladší sourozence starat. To je také případ Lazara Nyagazi, který se ve svých 23. letech stará o čtyři mladší sourozence, kluky. Už několik let touží, aby se mohl vyučit automechanikem, ale jeho bráškové byli zatím moc malí a nesamostatní. Pomáhali jsme jim praktickými dary, jakými jsou věci do domácnosti, oblečení a pokrývky, ale také nástroje na pole a jinou zemědělskou činnost, kterou se Lazaro snaží každoročně získat také potravinovou pomoc pro všechny. Protože se letos jeden zjeho vzdálených příbuzných uvolil postarat se o děti, chtěli bychom dát Lazarovi od příštího roku příležitost jít do města na dva roky do učebního poměru. Pokud tedy složí přijímací zkoušky, začal by studovat od ledna 2009 ve Mbeya. Vše ostatní je vjeho kauze zatím otevřené. To proto, že africká kultura a tím i osobní mentalita lidí je opravdu často velice odlišná od toho, na co jsme zEvropy běžně zvyklí. Zde je malý příklad na toto téma:

Čtenáři si jistě vybaví z naší minulé zprávy, že jsme postrádali jednoho zchlapců masajského kmene blízko vesnice Mwenemba. Nuru Mameo, jak se jmenoval, se měl dostavit k přijímacím zkouškám ve městě, aby mohl nastoupit do učení, jak si moc přál. Celé tři měsíce jsme jej nechali hledat, ale marně. Nikdo nebyl schopen udat stopu, a to nám bylo divné. Jako by se zem slehla. Až teprve letos se nám ozval a dlouho nechtěl sdělit, co bylo důvodem jeho předchozí absence. Bylo nám divné, co se asi tak stalo, že mu to stálo za promeškání životní šance na vyučení, a tak jsme na něj tlačili, aby souvislosti vysvětlil. Když se po opravdu vytrvalém váhání rozhodl mluvit, byli jsme bohatší o další nečekanou zkušenost safrickou mentalitou, která leccos zjeho chování dává pochopit.

Věci jsou vjadru prosté. Nuru se do učení ve městě chystal, ale zaskočila jej nemoc kifafa, kterou trpí již od mládí. Téměř tajemný název kifafa není nic jiného než svahilské jméno pro epilepsii. Nuru měl tedy několik týdnů před odjezdem autobusu záchvat epilepsie, a protože nepoužívá žádné léky, jeho průběh byl vočíh soukmenovců vážný a nebezpečný. Domorodci totiž věří, že jakmile jsou ve styku snemocným, tak jim hrozí nákaza přenosu nemocí. Úzkostlivě se sřeží, aby se nepotřísnil slinami, které má postížen u úst a stejně tak močí, která mimoděk někdy během záchvatu odejde. Navíc ta nemoc svými projevy, bezmocné padání do bezvědomí a křeče i pěna u úst stím spojené, není jaksi hodná budoucího masajského válečníka... Výsledkem takového toku myšlenek byla pak jeho izolace od kmene a čekání až se věci samy upraví do běžného stavu. Tak ubíhaly měsíce a nikdo nic nechtěl o izolaci kluka prozradit, protože se všichni styděli a hlavně se o sebe báli.

Do budoucna bude opravdu asi dost komplikované, aby se Nuru Mameo mohl se svojí nemocí postavit kcirkulárci nebo hoblovcem, a učit se vytoženému řemeslu truhláře, ale není od věci jej nechat ve městě pořádně vyšetřit a zkusit mu sehnat nějaké léky, které by preventivně stabilizovaly jeho zdravotní stav. (Dokončení v příštím čísle).

Vaši Pavel a Mirjam Baldinských

VOLBY DO PASTORAČNÍ RADY

Protože v listopadu t.r. skončí dvouleté funkční období současné pastorační rady farnosti, bude třeba zvolit na podzim radu novou. Volby se uskuteční v neděli **9. 11. 2008**. Nová pastorační rada pak zahájí svou činnost v neděli **30. 11. 2008**. V tento den večer se také sejde ke svému ustavujícímu setkání. Tak jako v minulých letech budou platit následující pravidla:

1. Kandidáti do pastorační rady se mohou přihlásit sami nebo je může navrhnout někdo jiný z farnosti (viz bod č. 6).
2. Pokud farník někoho navrhuje jako kandidáta do pastorační rady, musí si u něj ověřit, zda kandidaturu přijímá.
3. Návrhy se podávají písemně do sakristie nebo do farní kanceláře.
4. **Termín pro podání návrhů bude 21. 9. 2008.**
5. Pro lepší informovanost farníků o jednotlivých kandidátech bude na nástěnce v kostele sv. Václava a sv. Gabriela začátkem října uveřejněna stručná charakteristika jednotlivých kandidátů s jejich fotografiemi.
6. Upřesnění k volebnímu právu:
  - Aktivní volební právo má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti (prakticky záleží na tom, zda se za člena farnosti považuje či nikoli; bydliště není v tomto směru rozhodující).
  - Pasivní volební právo má každý katolík starší 18 let, který je ochotný plnit úkoly pastorační rady.
  - Navrhnout kandidáta může každý, kdo má aktivní volební právo.

*Služba v pastorační radě je jednou z možností, jak uplatnit své vlohy ve službě farnosti a jak převzít svůj díl zodpovědnosti za utváření farního společenství. Bylo by vhodné, aby mezi kandidáty byli zástupci různých věkových skupin a také jednotlivých společenství, která ve farnosti existují. Podle nových Stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské, které nabyly účinnosti v letošním roce, bylo **funkční období pastoračních rad prodlouženo na 5 let.***

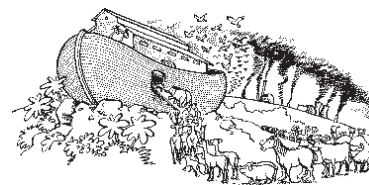
pb

NAŠE VZORY

O životě svatě rodiny v Nazaretě toho z Bible mnoho nevíme. Navenek se asi nijak nelišil od života ostatních obyvatel Palestiny. Josef pracoval vesařské dílně, Maria se starala o malého Ježíše a o domácnost, chodila pro vodu, vařila, prala... a jistě také uklízela, aby dům, ve kterém bydlí vtělený Syn Boží, byl čistý a upravený. Josef jako řádný muž jistě dbal, aby vše vdomě fungovalo tak jak má...

Ti, kdo chodí do kostela uklízet a pomáhat spotřebnou údržbou, tak vlastně Pannu Marii a svatého Josefa skutečně následují a jistě jim jednou bude připočteno k zásluhám, že pečovali o pozemský stánek, ve kterém mezi námi přebývá náš Pán a Spasitel. Nechcete se přidat a podobat se jim také? tá

ZOO + BOTANICKÁ ZAHRADA

Vážení a milí, jak mnozí z vás jistě víte, odstěhovala se paní Petra Šustrová srodinou znaší farnosti. Několik let se vzorně starala o vstupenky do ZOO a botanické zahrady, za což jí patří určitě, nejen můj, velký dík. Vstupenky do ZOO a BZ budou, tak jako o prázdninách, kdispozici u mne, za obvyklých podmínek.

Kontakt na mne: Durdisová Jana (tel.: Po - Čt od 7 do 12h sakristie 257317652, jindy mobil 721148 091). Vyzvednout vstupenky je možné vsakristii, nebo u mne doma, u metra Anděl, Na Knížecí (prosím volejte, ne SMS). Vstupenky lze rezervovat předem na jakýkoli termín, až do vypršení jejich platnosti, takže neváhejte a volejte.

JD

Velmi silný zážitek. Další nezapomenutelnou událostí bylo setkání s českými rodáky vosadě Šumava, založené v roce 1959. Závěrečná československá hymna naše české hostitele dohnala kslzám a nutno říci, že některé znás taktěž. Mezinárodním hřebem melbournského programu pak bylo samozřejmě společné slavení mše sv., sloužené místním arcibiskupem. Na stadionu Telstra Dome se nás sešlo na padesát tisíc a atmosféra byla opravdu neuvěřitelná.

Vpondělí jsme vstávali o půl čtvrté a přesouvají jsme se na překladiště nedaleko Melbourne, odkud mělo vyrazet během dopoledne na sedm set autobusů, směr Sydney. Výsledkem toho, že jsme tam byli tak brzo, bylo však několika hodinové čekání na první autobusy. Odjžděli jsme až někdy kolem osmé. Cesta do osmset kilometrů vzdálené Sydney zabrala, spovinnými přestávkami řidičů, úplně celý den. Velké dobrodružství prožila cestou naše zavazadla, protože nejela snámi v autobusech a trochu zabloudila, setkali jsme se s nimi až za několik dní. Ve škole, ve které jsme byli ubytováni, jsme tedy bez topení a našich spacáků zažívali opravdovou australskou zimu snočními teplotami těsně nad nulou. Ve třídách Rosebank College jsme bydleli týden, další tři dny jsme spolu sdělší desetitisícovkou poutníků nocovali v hale v Olympijském parku. Poslední týden jsme strávili u Blažků, v milé rodině českých emigrantů. Byt byl prázdný a nás tam bydlelo ve 2+1 v jedné chvíli asi osm.

Přesto to bylo o dost lepší než v několika tisících v jedné místnosti.

Náš pobyt ve čtyřmilionovém Sydney jsme zahájili na druhý den ráno prohlídkou města, poté jsme se přesunuli na Barangaroo – největší volné betonové prostranství v centru. Zde jsme dostali pozdní oběd a od pěti hodin následovala zahajovací mše. Celé pondělí až do čtvrtka probíhal na mnoha místech po městě festival zahrnující opravdu vše možné, koncerty, přednášky, divadlo a ještě mnohem víc. Dopoledne patřila národním programům, ten náš probíhal vkostele Katolické univerzity, a byl složený tradičně z ranní modlitby, scének, katecheze a mše svaté. Vše po tři dny doprovázené, prý velmi povedenou, moderací mě a Aničky. Myslím si, že na to, že jsme podklady vždy dostávali až ráno a úvod dne připravovali v noci, tak jsme byli také celkem spokojeni ... a nevspali.

Čtvrteční odpoledne, které jsme raději prospali, bylo ve znamení příjezdu papeže. Projížděl lodí kolem

POZVÁNÍ NA KONCERT VKOSTELE SV. VÁCLAVA

vsobotu 20. 9. 2008 v 19 hod. (vrámci „Dnů evropského dědictví“):

Program: Jacques Lemmens: Marce pontificale | Théodor Dubois: Prélude F dur | César Franck: Pastorale | Théodor Dubois: Prélude F dur | Louis Vierne: Carillons de Westminster | Théodor Dubois: Offertoire | Jehan Alain: Litanie | Jehan Alain: Le jardin suspendu | Lukáš Petřvalský: Toccata | Louis Vierne: Final Účinkuje: Lukáš Petřvalský. Vstup zdarma.

INFORMACE O VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ NA FAŘE VE ŠKOLNÍM ROCE 2008 - 2009

Předběžný harmonogram výuky náboženství ve školním roce 2008 - 2009 je zatím obdobný, jako v roce minulém:

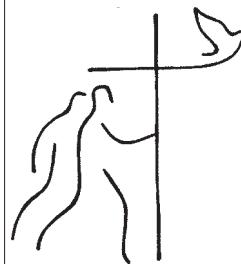
1. skupina: program pro děti 5 - 7 let - středa 17:00 - 17:45 (A. Bubníková)
2. skupina: příprava k 1. sv. přijímání - úterý 15:00 - 15:45 (P. Petr Bouška)
3. skupina: 8 - 10 let - úterý 16:00 - 16:45 (Magda Vlčková)
4. skupina: 11 - 13 let - středa 15:00 - 15:45 (P. Mariusz Przygoda)
5. skupina: 14 let a více - čtvrtek 16:00 - 16:45 (P. Stanislav Příbyl)

Rozvrh uvedený podobě není definitivní a můžete se k němu vyjádřit (např. poznámkou v přihlášce). Výsledná podoba rozvrhu však bude pochopitelně záviset na časových možnostech vyučujících a většiny přihlášených dětí.

Pravidelná výuka bude zahájena v týdnu od 29. září (5. skupina až od 9. října).

Prosíme, aby nám rodiče co nejdříve odevzdali vyplněné přihlášky (na faře nebo vsakristii). Formuláře budou k dispozici vkostele a na faře. Prosíme také o modlitbu za děti i za vyučující.

MILOST VÁM A POKOJ OD BOHA, NAŠEHO OTCE!

Chci se s Vámi podělit o velkou radost, neboť jsem byl přijat do kněžského semináře. V září odcházím na rok do Teologického konviktu v Olomouci a dál-li Pán, v dalších letech budu pokračovat ve studiu a přípravě na kněžství v Dejvickém semináři.

Proto se tímto loučím se celou smíchovskou farností; děkuji Vám za vaše modlitby, vytrvalou podporu a společenství. Děkuji otci Petrovi i otci Stanislavovi za duchovní péči, vyprošuji všem plnost darů Ducha a jsem vděčný za všechno dobré zde. Těším se na další setkávání.

Buďte v pokoji <<<

Jiří Zeman

FARNÍ VÝLET

Cílem letošního farního výletu je fara v Lysé nad Labem, kde navštívíme našeho bývalého kaplana P. Pavla A. Porochnavce. Trasa výletu vede rovinatou krajinou bez významnějšího převýšení, celková délka je asi 13 km. V sobotu 27. září 2008 se sejdem na Masarykově nádraží v 8:30 v hale u pokladen. V 8:46 odjedeme vlakem do Čelákovic, odkud se pěšky vydáme po zelené značce převážně podél Labe do 6 km vzdáleného Přerova nad Labem. Zde si můžeme prohlédnout místní skanzen lidové architektury nebo muzeum motocyklů a jízdních kol. Poobědváme z vlastních zdrojů, je ovšem možné se občerstvit i v místní restauraci nebo cukrárně. Dále budeme pokračovat po zelené a červené značce do Lysé nad Labem, kam bychom měli dorazit kolem 15. hodiny. V případě pěkného počasí si odpočineme na farní zahradě, zájemci si mohou prohlédnout i zámecký park s krásnými plastikami Matyáše Brauna a jeho žáků. Výlet zakončíme mší sv. v 17 hodin, poté se vrátíme vlakem do Prahy. Kdo by nechtěl jít na pěší výlet, ale rád by se k nám připojil v Lysé, může jet vlakem z Masarykova nádraží v 13:46, v Lysé nad Labem jít na procházku do pěkného zámeckého parku a poté přijít přímo na faru.